

Stimate domnule Poporă,

Prezența dumneavoastră la activitatea intitulată „Provocare la lectură” m-a determinat să recitesc cele 5 volume „Eiresarii” scrise de Constantin Chirită, de această dată, cu alți ochi, adică specificei vârstei mele.

Sunt ferm convinsă că dacă ar fi să vă identific cu unul dintre personaje, acela ar fi Ursu, deoarece ambii sunteți, după părerea mea, sportivi, ambicioși, perseverenți și muncitori. Nu știu dacă eu voi deveni o persoană cunoscută, cel puțin în lumea sportului, dar indiferent de cariera aleasă, o să mă străduiesc să am ambiția și dăruirea dumneavoastră.

Lecturând „Eiresarii” am simțit, într-adevăr, că am trăit mai multe vieți, așa cum ați spus și dumneavoastră, și am fost pusă în diferite ipostaze care m-au luat prin surprindere și am fost nevoită să găsesc, împreună cu Eiresarii, soluții, de fiecare dată, la toate aceste situații și ipostaze neprevăzute nu fac decât să te întărească pentru viață, cel puțin psihic, și să te facă să ai o viziune mai amplă asupra vieții, trecând deja prin atâtea experiențe dobândite prin lectură.

De asemenea, am constatat că e foarte important să-ți urmări visul, indiferent de piedici, pentru că altfel nu vei reuși să excelezi. Așa ne îndeamnă și autorul romanului, Constantin Chirită: „Vreau să trăiți din plin, viu, agitat, nervos, liber acești ani neasemuiți, acești ani în care visul și fantazia nu țin seama de niciun obstacol, în care orice bătăie a inimii se dăruie întregii lumi”. Aș vrea ca acest îndemn să rămână valabil pe tot parcursul vieții mele, nu doar în perioada copilăriei, având în vedere că viața este cadoul suprem și ar trebui să ne bucurăm de orice clipă.

Totodată, din aceste volume am învățat cât de important e să știu să îmi trăiesc frumos viața, să fac din

lucruri aparent simple o bucurie și, cel mai important, să ai prieteni devotați. Aici aş face o mică paranteză prin care scot în evidență depășirea limitelor unei prietenii sincere, prin care amintesc scena în care Ursu își salvează prietena, Lucia, de la moarte prin sugerea veninului viperei din rana deschisă care, prin mușcătură, s-ar fi extins în tot corpul fetei. Acest gest m-a marcat, având în vedere faptul că Ursu a acționat din instinct, fără să conștientizeze pericolul la care se expune, acesta putând să fie otrăvit de veninul viperei.

Recunosc că toate volumele mi-au plăcut și mi-au dat câte o lecție de viață, însă volumul 4 „Stripi de răpadă” m-a impresionat într-un mod deosebit, personajele fiind puse în niște situații aproape imposibile și, cu toate acestea au găsit soluții la limita supraviețuirii.

De asemenea, aş mai adăuga că proiectele de acest gen sunt binevenite deoarece, prin participarea unor personalități, se poate contribui la cariera și dezvoltarea armonioasă a elevilor. Pe de altă parte, contactul cu oameni marcanti din zonă ne arată că aceștia sunt umani, reali și că succesul li se datorează, în mare parte, perseverenței, serioșității și curajului de a-și urma visul, indiferent de obstacole.

În final, domnule Mihăiță Papară, vă mulțumesc, în mod special, că ați participat la această activitate prin care, sincer vă spun, m-ați influențat, în sensul bun al cuvântului, să-mi urmez visul indiferent cât de greu ar fi de atins. M-ați încurajat să lecturez cât mai mult, pasiune care nu face altceva decât să contribuie la dezvoltarea personalității și a vocabularului.

Vă doresc din suflet să obțineți cât mai multe succese în cariera sportivă și nu numai, iar drapelul României să-l purtați cu mândrie și demnitate pe tot mapamondul. Dacă ar fi cât mai mulți oameni ca dum-

nevoastră, mai mult ca sigur, imaginea țării noastre ar fi una prestigioasă, și chiar ar putea ocupa un loc fruntaș, în topul mondial, cel puțin în ramura sportivă.

Cu deosebită stimă și respect,
Daria

Nastasei Daria-Maria, elevă în clasa a VIII-a, liceul
"Marin Preda" din municipiul Gârleni Ieciere
"Profesor coordonator: Hristina Doroftei